

- conservem la sonoritat de la **s**, **tz** i **tg** (casa, rosa, dotze, tretze, homenatge, bagatge,...)

- no palatalitzem el grup **TL** i diem espatlla, ametla, motle,... front a espatlla, ametlla,...

c) Morfosintaxi:

- fem acabar en **o** la primera persona del singular del present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació (jo canto, jo ballo,...)

- fem **e** l'acabament de la tercera persona del singular del present i del pretèrit imperfecte d'indicatiu i del condicional simple (ell canta-ell cante, ell cantava-ell cantave, ell cantaria-ell cantarie)

- pervivència de les desinències clàssiques **às**, **és**, **ís** a l'imperfet de subjuntiu (si anàs si vinqués,...)

- vitalitat del preterit perifràsic (jo vaig anar, ell va contar,...)

- conservem l'article personal **En** a la nostra toponímia (mas d'En Rieres, clot d'En Salvat, barranc d'En Vera, molí En Sivit,...)

- predomini entre la gent més gran de les formes **lo/los** per a l'article determinat (lo pare, los xics, lo poble, los llibres,...)

- no fem amb consonant les formes femenines dels possessius: meua, meues,...

- mantenim la triple gradació locativa dels demostratius: este, eixe/aqueixe, aquell, dels pronoms neutres: açò, això, allò; i dels adverbis de lloc: ací, ahí, allí.

- la preposició **per a** la convertim sempre en

pa (menjo per a créixer-minjo pa créixe). El mateix passa amb la preposició **per**.

- fem coincidir amb el castellà els usos dels verbs **ser/estar** (ara sóc malalt-ara estic malalt, ara soc jubilat-ara estic jubilat)

- fem la combinació binària dels pronoms d'acord amb l'ús llatí, o siga objecte indirecte més objecte directe: va dur-li-la

d) Lèxic:

- Parlem i conservem molts mots comuns a tot el bloc occidental, i que moltes vegades també trobem al balear, com: paréixer, pigota, despúshir, llavar, arena, faldetes, bes, granera, banyarse, tassó, llépol, fumeral, endivia, tort, mullar,... També conservem uns mots que a l'actualitat són més específicament valencianes com: calbot, semar, aplegar, morella, eixir, prompte, estall, brial, gord, soltar, gitar-se, llanda, algep, barandat, acaçar, esvarar,...

També compartim mots amb el dialecte Nord-occidental, com: amprar, estalzi, romer, jòneg, paloma, pegar, timó, atansar, catxap, avui, vuit,...

- fem tal vegada un nombre al voltant del 15% de barbarismes, tots ells del castellà com: entonces, grave, sombrero, rato, guapo, zumo, después, aparato, lateta, auelo, verbena, iglesia, cuarto, papeleria, a lo millor, tinc que fer...

- també tenim molts vulgarismes com: premit, vore, monyo, vullc, vullgué, mos va dir, va dixamos, vos volia avisar, crià, esvarà, matalap, nartros, atre, aiua, aufegar,...

Així a grans trets quedaria situada i localitzada la parla dels covarxins, amb molts trets del dialecte Nord-occidental i molts trets del Valencià general, en la mateixa zona del pas d'un dialecte a l'altre, tot dins però del gran bloc dialectal occidental de la Llengua Catalana.

ÀREA GEOGRÀFICA DE LA LLENGUA CATALANA

L'Alguer es una ciutat de l'illa de Sardenya de parla catalana